

убие? Какъ употрѣбяваме ние свѣтлината, която Богъ ни е далъ да използваме като разумни човѣци! Срещнешъ своя неприятель въ гората, теглишъ му коршумъ и го убивашъ. Казватъ: тъй е писалъ Господъ. Не, не говорете така! Това не говори онзи Христосъ, който е билъ разпъванъ а говори онзи Христосъ, който никога не е билъ разпъванъ.

Христосъ, Който никога не е билъ разпъванъ, казва: „Учете ги да назятъ благото, което съмъ ви далъ, и ето, азъ ще бѣда съ васъ до скончанието на вѣка. Аминъ!“ Това свещено име „Аминъ“, то е името на онзи Богъ, Когото египтянитѣ знаеха. Тѣ Го наричаха „аминъ“, но то не е така. „Аминъ“ го наричаеме ние. И когато нѣкой човѣкъ бактиса, както българитѣ често казватъ бактисахъ отъ живота, употрѣбяватъ думата „аманъ“! Като каже българинътъ „аманъ“, той се обръща къмъ Бога и казва: „Господи, помогни ми Ти въ тази бѣда, никой не ми помага!“ Като каже „аманъ“, избавлението идва. „Аманъ“ е името на Бога. Едно врѣме въ Сирия имаше нѣкой си Аманъ, носѣше свещеното име на Бога, и той искаше да избие еврейтѣ, но този Аманъ окачаха на една бѣсилка за едно прѣстѣпление, съ което наруши Божия законъ. И съврѣменитѣ хора, които се кръщаватъ съ името на възкрѣсналия Христосъ, които носятъ свещеното име на Бога, а проповѣдватъ смъртъ, ще увиснатъ горѣ на вѣжето, като този Аманъ. Онази бѣсилка, която сте приготвили за другитѣ, сами ще увиснете на нея, сами ще паднете въ собствената си клопка.

Вие ще кажете: кажете ни нѣщо ново! Ето,